

Mücadele

Ekim 1978

Sayı 25

Fiyatı 50 pf.

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

CHP HÜKÜMETİNİN HALKÇI MASKESİ YIRTILIYOR!

YENİ ZAM FIRTINASI HALKIN BELİNİ BÜKÜYOR!

"Sayın Arkadaşlarım; Bu sabah Cumhurbaşkanımızın haftalık ziyaretinde bulundum. Ve son siyasal gelişmeler hakkında, bu arada hükümetin aldığı mali ve ekonomik önlemler hakkında kendilerine ayrıntılı bilgi sundum. Bu vesile ile sizlere ve tüm kamuoyuna da ekonomik ve mali önlemler hakkında bazı bilgiler ve görüşler sunacağım."

Bunları 3 Mart 1978'de Bülent Ecevit gazetecilere söylüyordu. Bülent Ecevit daha sonra Türk lirasının değerinin % 33 oranında düşürülmesinin gerekçelerini kendine göre açıklayarak şöyle devam ediyordu:

"Devalüasyonun piyasada ve yurttaşların genel düzeyinde olumsuz etkilerini sınırlamak üzere tedbirler alınacaktır."

Örneğin, devalüasyonun yaşam pahalılığında artış getirmesini önlemek için uygulayacağımız bir tedbir PETROLÜN FİYATINI SABİT TUTMAKTIR, yani herhangi bir zam getirmemektir. Petrol yeni kur üzerinden ithal edileceği halde aradaki FARKI DEVLET ÜSTLENECEKTİR. Böylece petrole zam yapılması halinde meydana gelen zincirleme etkiler, haliyle önlenmiş olmaktadır."

Çok değil, kendine 'halkçı' diyen Ecevit'in bu sözlerinin üzerinden 6 ay geçmeden, Bakanlar Kurulunun aldığı bir kararla petrole % 100'e yakın zam yaptığı açıklandı. Petrolle birlikte şekere, tüpgaza da % 100'e yakın zam yapıldı.

Petrole yapılan zam; sekere, tüpgaza yapılan zam Ecevit hükümetinin gerçek halk düşmanı yüzünü, Ecevit hükümetinin kendinden önceki komprador patron-ağa madilerini hükümetlerinden öde bir farkı olmadığını bir kez daha göstermiştir. Petrole, sekere, tüpgaza yapılan zamlar yoksul halkın, emekçilerin yoksulluğunu daha da arttıracak, komprador patronların ve ağaların kârlarına kâr katmasına yardımcı olacaktır.

Petrole yapılan zam, bütün sanayi ürünlerine yansımaya, tüm sanayi ürünlerinin ve bir çok hizmetin (taşımacılık gibi) fiyatlarının petrole yapılan zam oranına uygun olarak tırmanmasına yol açacaktır. Sanayi ürünlerinin fiyatı artacaktır; çünkü petrol birçok sanayi kolunda hem enerji kaynağı ve hem de hammadde olarak kullanılmaktadır.

Aşağıdaki tabelada, yalnızca enerji kaynağı olarak petrolün (akaryakıt olarak) çeşitli sanayi dallarındaki girdi maliyetlerindeki oranı bunu açıkça göstermektedir.

Üretim İşkolu	akaryakıtın girdi maliyetindeki oran (yüzde)	maliyet artış sınavı fiyatındaki artışın getirdiği oran (yüzde)
Çimento	57	30.21
Cam	18	9.54
Tekstil boya apre	12	6.36
Madencilik izabe	11	5.83
Kâğıt	10	5.30
Çelik döküm	8	4.24
Göbre	6	3.18
Kimya	5	2.65
Ağaç sanayii	4.5	2.38
Gıda (Ekmek bisküvi)	4	2.12
Demir çekme	3	1.59
Metal eşya	2	1.06
Lastik	1.5	0.80

Petrole yapılan zam taşıma fiyatlarını artırarak piyasadaki tüm malların fiyatını bu yolla da yükseltecektir. Akaryakıtla çalışan elektrik santrallerine bağlı olarak elektrik de pahalılaşacaktır. Akaryakıt fiyatına bağlı olarak artan fiyatlar, ki-

raları, giyecek, yiyecek, ve her türlü ihtiyaç maddesi fiyatını kaçınılmaz olarak etkileyecektir.

Bunun böyle olacağı petrole zam yapılmasının ilan edilmesinin hemen ardından açıkça görülmüş, dolmuş ve otobüs fiyatları kendiliğinden zamdan hemen sonra % 100'e yakın artmıştır. Hükümetin ve onun yandaşlarının; "Fiyat artışları kontrol altına alınacaktır." "Fiyat artışları % 2 yi geçmeyecektir" vs. gibi çığlıkları palavradan ibarettir.

Hükümet sözcüleri petrole ve şekere yapılan zama gerekçe olarak şunları söylemektedirler:

"Gerek petrol ve gerekse şeker Türkiye'de şimdiye kadar maliyetinin çok altında bir fiyat karşılığında satılmakta idi..."

Petrolde aradaki farkı kapatmak için Türkiye bütçesine her yıl 18 milyar; şeker için ise 8 milyar liralık bir yük binliyordu. Türkiye bütçesinin böyle bir yükü kaldıracak gücü yoktur. Zam bu yüzden kaçınılmazdı. Ayrıca petrol, şeker, tüpgaz gibi maddeleri yalnız kullananlar zamdan belli bir zarar görecektir. Halbuki zam yapılması idi; devlet aradaki farkı ödeme devam etse idi, petrol, şeker, tüpgaz kullananlar için haksızlık olacaktır. Bu yüzden yapılan zamlar gerekli ve haklıdır."

İşte bu, halk düşmanlarının mantığıdır. Hükümet sözcüleri ve onların yandaşları yükseltilen halkın daha da yoksullaşmasından başka bir işe yaramayacak zamları bu şekilde haklı göstermek için demagoji yapılmaktadır.

Petrole yapılan zam, gerçekten de Türkiye'de petrolün fiyatını türk parası karşılığı, yabancı paraya (mesela dolar veya marka) çevrilip hesaplandığında, dünyadaki fiyat düzeyine çıkmıştır. Hükümet sözcülerinin gözlerden gizlediği; Türkiye'de paranın satın alma gücü ile, emperyalist devletlerdeki paranın satın alma gücü arasındaki farklılıktır. Yaşama düzeyindeki farklılıktır. Ayrıca, aynı hükümet sözcülerinin daha önce yemin-i billah ederek petrole zam yapılmayacağını söylemeleri başka bir sahtekarlıktır.

Petrole yapılan zam, gerçekten de Türkiye'de petrolün fiyatını türk parası karşılığı, yabancı paraya (mesela dolar veya marka) çevrilip hesaplandığında, dünyadaki fiyat düzeyine çıkmıştır. Hükümet sözcülerinin gözlerden gizlediği; Türkiye'de paranın satın alma gücü ile, emperyalist devletlerdeki paranın satın alma gücü arasındaki farklılıktır. Yaşama düzeyindeki farklılıktır. Ayrıca, aynı hükümet sözcülerinin daha önce yemin-i billah ederek petrole zam yapılmayacağını söylemeleri başka bir sahtekarlıktır.

Petrole yapılan zam, gerçekten de Türkiye'de petrolün fiyatını türk parası karşılığı, yabancı paraya (mesela dolar veya marka) çevrilip hesaplandığında, dünyadaki fiyat düzeyine çıkmıştır. Hükümet sözcülerinin gözlerden gizlediği; Türkiye'de paranın satın alma gücü ile, emperyalist devletlerdeki paranın satın alma gücü arasındaki farklılıktır. Yaşama düzeyindeki farklılıktır. Ayrıca, aynı hükümet sözcülerinin daha önce yemin-i billah ederek petrole zam yapılmayacağını söylemeleri başka bir sahtekarlıktır.

Ölkemizde fiyat artışları, Türkiye'nin sosyo ekonomik yapısının, emperyalizme bağımlılığın, düzenin tabii sonucudur. Emperyalizmin ve onların Türkiye'deki uşakları hakim sınıfların buhranı derinleştikçe, onlar bu buhranın yükünü halkın sırtına yıkmaya çabalarlar. Zamlar, emperyalistlerin ve uşaklarının her gün daha çok kâr etmek istemelerinin sonucudur.

Bu düzen sürdükçe, zamlar halkın belini bükcektir. Hakim sınıfların hangi kesimin temsilcisi hükümete gelirse gelsin, fiyat artışlarını önleyemez.

Bugün, MC faşistlerini zam yaptı diye CHP faşistlerini "eleştirmesi" onların halkçı olduğunu göstermez. MC faşistlerinin bugünkü durumu, dün CHP muhalefette iken, MC'yi zam yaptığı zaman halk düşmanı'yla suçlamasına benzemektedir.

Zamlardan kurtulmanın tek yolu da; halkımızın tek kurtuluş yolu olan demokratik halk devrimidir.

KONSOLOSLUKLARDA
SOYGUNCULUĞA HAYIR,

İNSANCA MUAMELE İSTİYORUZ!

Türkiyeli işçiler B.Almanya'da bir sürü problemlerinin ve uğradıkları bir sürü haksızlıkların yanı sıra; Devletin kurumlarından birisi olan T.C Konsoloslukları tarafından da haksızlığa uğratılmaktadır.

Konsolosluklar; Türkiyeli işçiler üzerinde hem bir baskı, hem de mekanizması olarak iş görmektedirler.

Çeşitli nedenlerle konsolosluklara işimiz düşmektedir. Konsolosluklar yaptıkları bir iş karşılığında harç almaktadırlar. Bu harçlar esasında konsoloslukların harcı haline gelmiştir. İş bununlada bitmemekte, alınan harçlar resmi kur üzerinden alınmamaktadır. Bildiğimiz gibi 1.- DM Alman markası resmi kura göre Türkiye'de 12.30 TL'dan işlem görmektedir. Oysa konsolosluklarda durum böyle değildir. Alman markası TL'sı karşılığında daha ucuza işlem görmektedir, hemde her konsolosluk marka ayrı ayrı değerler biçmektedir. Şöyle ki;

B.Berlin başkonsolosluğunda 34 TL karşılığında bir işlem için 5.80 DM alınmaktadır. Buna göre 1.- DM 5.86 TL karşılığındadır. İşlem görmektedir. Diğer konsoloslukların bazılarında durum şöyledir. Hamburg'da 1.- DM yaklaşık 5.88 Düssel'dorf'ta 1.- DM yaklaşık 5.81 dir. Stuttgart'ta 1.- DM kaç TL üzerinden işlem görüyorsa hiç belli değildir. Kestikleri makbuz mührü süzdür. Ayrıca makbuzda alınan harcın kaç TL karşılığında alındığı yazılmamaktadır. "SAYIN konsolos beye sorulduğunda "biz yazmıyoruz" şeklinde azar iletilmektedir. Gerçekten konsolosluklarda Türkiyeli iş-

çilerin canı yanmıştır. Bir sürü bürokratik sebeplerden ötürü işleri görülmektedir. Mesela; pasaportunuzmu kaybolmuştur, bir sürü konferans dinleriz. Konsolos tarafından kovuşturulmaya uğratılırız. Doğum, evlenme vs. şeklinde bir nüfus işlemi mi çıkmıştır o halde işimiz allaha kalmıştır. Sonucu günlerce beklemek gerekiyor. Çocuğumuza isim koyarsak konsolos beyin tasvip etmesi gerekir. Kürtçe veya

T.C. MALİYE BAKANLIĞI
Sayman Mutemedi Makbuz
Receipt For Consular Fees
Reçu Pour Les Taxes Consulaires

Seri: 1
N: 99663
1.9.1978

Alınan Para
Türk Para
Mon. Turque
6/1/1
375.-

Mahallî Para
Mon. du Pays
60.75

Devlet Mühür

devamı 6. sayfada

GECEKONDU YIKILMAZ; HALK BUNU AFFETMEZ!

Alibey köyü gecekondu halkı hakim sınıfların polisine ve jandarmasına karşı yiğitçe direniyor.

Muhalefette iken, halkı kendilerinin iktidara gelmesi halinde gecekonducuların yasallaştırılacağını ilân eden Ecevit Hükümeti, iş başına gelince, komprador patronların niteliğine uygun olarak ve toprak ağalarının 'kutsal'! mülkiyet hakkının ateşli savunucusu olduğunu gösterdi. Ecevit hükümeti, kendinden önceki tüm hükümetler gibi, yoksul halkın şehirlerdeki tek konut imkânı olan gecekonduculara saldırıyor.

Eylül ayı içinde Şeker bayramı öncesinde Alibeyköy'de, hemen ardından Göztepe'de yapılan yıkımlarla 400'den fazla emekçi daha evsiz bırakıldı.

Gecekonducular ve devrimciler yıkıma karşı yiğitçe direndiler. Hakim sınıfların tüm baskılarına rağmen, 1 Mayıs Mahallesi direnişi ruhunun gecekondu bölgesinde yaşadığını herkes bir kez daha gördü.

Ecevit Hükümeti, bir yandan yoksul halkın gecekonducularını yıkarken; diğer yandan yurtdışındaki işçilere güya 'sosyal' konut yapma adına YYP (Yurtta Yuva Projesi) adlı bir proje başlattı. Bu projeye göre yurtdışında çalışan işçiler için konutlar yapılacaktır. Bir dairenin fiyatı 70.000 DM olacaktır. Bu 70.000 Markın 15 bin Markı peşin, gerisi taksitle ödenecek. 70.000 Mark resmi Kurdan hesaplanırsa 875.000 TL etmek-

tedir. Ecevit hükümeti yurtdışındaki işçiler için 1 milyona yakın fiyatla ev hazırlamakta, bunu da 'sosyal hizmet' olarak yutturmaya çalışmaktadır. Bunun adı sosyal hizmet değil, olsa olsa soygun olabilir.

Halkın konut sorununun çözümünü halk düşmanlarından beklememek gerekir.

Konut sorununu çözecek tek güç halkın kendi iktidarı olabilir.

Bugün halkın gecekonducularını başına yıkanların düzenlerinin başlarına yıkılacağı, konut sorununun devrimci yolla çözüleceği günler gelecektir.

Y. NAZAN

İKİ EYLÜL KAVGA GÜNÜ

Faşistler yine kuşattılar çevreyi
Panzerli, coplu, silahlı,
Çelik yelekli polisler
Yüreklere korkulu
Bakışları kinli ve ürkek
Yürüdüler, yürüdüler konducular üstüne

2 Eylül kavgası günü
Bu kavgası ezen ezilen kavgası
Dışında tırnağında arttırdığıyla
Yaptırdığı kondusu yıkılıyordu başına
Duramazdı hamal Memo, işçi Haso ve Fato

Kaptılar taşı sopayı ve
Yürüdüler yıkıcılar üstüne
Elleri sopalı, taşlı, silahlı konducular
Kenetlenmiş ve dimdik duruyorlar
Kararlılar gece konducularını yıktırmamaya
Kanları aksa, canları alınsa
Söz vermişler dişe, diş dövüşmeğe,
Hava sıcak,
Hava yumuşak,
Hava sert,

Dalgalandı kalabalık
Kadınları, Erkekleri, Çocukları

Panzerli polislerin gelişine dur demek için

Bugün bir başka 1 Mayıs mahallesi
Devrimci neferleriyle kenetlenen konducular

Gözlerinde kin, gözlerinde umut
Gözlerinde isyan ateşi yanarak
Sarıldılar silahlarına

Halkın gerçek neferleri
Kavganın en önünde bastılar tetiğe
Özgürlük, mutluluk için
Sonra kalabalıktan devrildi selvi gibi
Hüseyinler, Hasanlar, İsmailler
Ev kadınları kundak bebeleri

Yüzlerce yaralı
On bir ölü düştüler yere
Yere saçılan kan
Düşüşün körpecik canlar
Ürkütmedi gecekondu direnişçisini
Bilenen sınıf kinleri
Sürdürerek kavgayı
Faşistlere büyük bir korku vererek
Çekildiler geriye
Kanayan yarayı sarmak
Şehitleri gömmek
Gelecek günler için kararlı ve örgütlü
Bilinçli ve tecrübeli savaşım vermek için
Çekildiler geri

A. Canoğlu

HAKİM SINIFLARIN ORDUSU İÇ SAVAŞ PROVASI YAPIYOR

Geçen ay içinde, Hakkari'nin Yüksekova ilçesinde "Yüksekova kanatlı jandarma 78 tatbikatı" adlı bir tatbikat yapıldı. Hakim sınıfların basınının çarşaf çarşaf reklamını yaptığı bu tatbikatta Türk ordusunun, Türkiye halkının halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinin düşmanı, emperyalizm uşaklığını yapan hakim sınıfların esas vurucu silahlı gücü olduğu açıkça görüldü.

Bu tatbikatta, düşman olarak doğrudan doğruya halk seçilmişti. Tatbikatın 'gerçeğe yakın' olması için, jandarmaların

bir bölümüne çevrede yaşayan Kürt göçebe aşiretlerinin giyisileri giydirilmişti. Tatbikatta "çok kahraman Türk ordusu" tabii "Türkiye topraklarına sızmış"!! göçebe kılığındaki gerillaları yok etti.

Hakim sınıflar, halkın silaha sarılıp, komprador patron-ağa devletinin üzerine yürütmesinden korkmakta, bu korku onların uykularını kaçırmaktadır. Onlar, işte şimdi

bu yüzden iç savaş provalarına, açıkça gerilla savaşını bastırma provalarına başlamışlardır. Bunun için bölge olarak Hakkari'nin, ve düşman olarak bir göçebe aşiretinin seçilmesi de tesadüf değildir. Hakim sınıflar tatbikatı yaptıkları bölgelerin, halkın üzerindeki baskının en yoğun olduğu bölgeler olduğu, bu bölgede tüm çelişmelerin yanında bir de milli gelişmenin bulunduğunu bilmektedirler. Amaçları halkın gözünü korkutmaktır. Tatbikat için Kürt milliyetinden halkın düşman olarak seçilmesi, hakim sınıfların ırkçı faşist niteliklerini açıkça göstermektedir.

Ama bütün tatbikatlar, manevralar boşunadır. Devrimci dünya halklarının pratiği göstermektedir ki; halk savaşı hakim sınıfların tatbikatına benzemez. Silahlanmış örgütlü halk ise yenilmezdir.

B. HAKAN

Göçebe kılığına girmiş jandarmalar

Hakim sınıfların ordusunun katliam provasından bir sahne

MÜCADELE'Yİ

OKU OKUT

ABONE OL

ABONE BUL

ABONE ŞARTLARI:

1 YILLIK 12 DM

6 AYLIK 6 DM

faşist baskılar

27.8.1978-İSTANBUL: İstanbul'un Beyazıt semtinde bir kah veya karargahları haline getiren faşistler, saldırılarını azgınca devam ettiriyorlar.

İstanbul Atatürk Öğrenci Sitesi Müdürü Devrim Çelenk de faşistlerin kurşunu ile can vermiştir.

1,5 aydan beri sürekli olarak MHP'li faşistler tarafından tehdit edilen, Devrim Çelenk, faşistlerin üslendiği kahvenin önünde kurşunlanarak katledildi.

30.8.1978-URFA : Urfa'da Beykani Kemal Bayık, adındaki faşist tabanca ile vurularak öldürüldü.

Öte yandan Urfa'daki olaydan yarım saat sonra Hilvan ilçesinde bir grup faşist tarafından bir kahveye ateş açıldı.

5.9.1978-SİVAS : SİVAS'DA FAŞİSTLER HALKA SALDIRDI

Sivas'da Alevi ve Sünnilerin oturduğu mahalleye baskın yapan faşist komandolar, Alevilere karşı silahlı saldırıda bulundular. Halkı Alevilere karşı kışkırtmaya çalışan faşistler, saldırılarında 10 kişiyi öldürdüler, onlarca kişi yaralandı. Ve bu olayı fırsat bilen hakim sınıfların polisi, jandarması Sivas'da terör estirenler, jandarması kişiyi tutukladı.

Mezhep ayrılığını körükleyerek halka saldıran faşist komandoların yarattığı olay kısa süre içerisinde, ev tahnir Sivas'da yayıldı. Çok sayıda işyeri, bü tahnir edildi. MHP'li faşistler daha önceki dönemlerde de mezhep ayrılığını körükleyerek, Divriği ve Kangal ilçelerinde aynı şekilde olaylar çıkararak, halka saldırmış, ölüm ve yaralamalara neden olmuşlardır.

Sivas'da gece sokağa çıkma yasağı sürenken, geniş çapta arama-taramalar devam etmektedir. 219 kişi gözaltına alınmış bunlardan 96 sı tutuklanmıştır.

14.9.1978- FAŞİSTLER DEVRİMCİ BİR KIZI KURŞUNLADILAR

Tuzla'da bildiri dağıtan faşist bir grup, Sırma BOYOĞLU ve ağabeyine silahlı bir saldırı düzenledi. Silahla her iki kardeş de yiğitçe mücadele vererek faşist saldırganlara karşı kendilerini savunmuşlardır.

Ancak kalabalık ve silahlarla donatılmış olan faşistler, azgınca saldırarak, Sırma BOYOĞLU'nu kahepe kurşunlayarak öldürmüştür.

Sırma BOYOĞLU'nun faşistler tarafından katledilmesinden sonra, devrimciler öldürülen arkadaşları için bir cenaze töreni düzenleyerek, faşist cinayetleri lanetlediler. Kontrgerillanın dağıtılmasını, faşist-sosyal faşist yuvaların kapatılmasını talep ettiler.

Sırma BOYOĞLU'nun cenaze törenine katılanlar mavi bereliler tarafından kordon altına alındılar.

Hakim sınıflar, devrimcilerin ölüsünden bile korktuklarını bir kez daha böylece ortaya koymuş oldular.

Cenaze törenini kordon altına alan mavi bereliler: Faşistler devrimcilerin ölüsünden bile korkuyorlar!

17.9.1978-ADANA: Eğitim Enstitüsü öğrencisi Mehmet Oskanoğlu, faşistlerin bir arabadan atışmaları ateşle ağır yaralanmış, hastaneye götürülürken yolda ölmüştür.

19.8.1978-İSTANBUL: Duvarlara slogan yazan devrimcileri engellemek isteyen polis ile devrimciler arasında silahlı çatışma çıkmış, devrimciler, polisi ağır bir şekilde yaralamışlardır.

16.9.1978-ÇORUM : Çorum'un Kargı ilçesinde, devrimciler ile faşistler arasında çıkan silahlı çatışmada Resul Çankaya adındaki devrimci öğrenci öldürülmüştür.

23.9.1978-İSTANBUL: Mecidiyeköy Profilo fabrikasının yanındaki bir kahveye faşist komandoların otomobilden açtığı ateş sonucunda, kahve önünden geçmekte olan bir şekilde yaralandı. Hastaneye kaldırılan ağır yaralı genç yolda öldü.

21.9.1978-ANKARA : Mamak Tepecik'de 8 Ağustos günü bir Belediye otobüsünün faşistler tarafından taraması sonucu 2 kişinin ölümü, 16 kişinin de yaralanmasıyla yol açan olayda yaralananlardan devrimci Kazım Yıldırım tedavi gördüğü Hacettepe hastanesinde ölmüştür.

Gecekondu bölgesinde arama yapan polisler

21.9.1978-İSTANBUL : İstanbul'un Örnektepe semtinde Gültepe İlkokulu öğretmeni devrimci Mustafa Yaşar, faşistler tarafından öldürülerek, sokağa bırakılmıştır.

Devrimci öğretmenin faşistler tarafından öldürülme olayından sonra, devrimciler öldürülen arkadaşları için bir tören düzenlemişler, bu kez yine MHP'li faşistler törene katılanlara yayılım ateşi açmışlardır. Faşistlerin törene silahlı saldırısında, Kemal Apak adındaki devrimci öğrenci öldürülmüş, Ali Arataş adındaki öğrenci ise ağır bir şekilde yaralanmıştır.

Polis bu olayı bahane ederek her zaman olduğu gibi seri operasyonlarına hız vererek, Gültepe, Örnektepe ve civarında terör estiren devrimci avına çıkmış, 10 kişiyi gözaltına almıştır.

Polis öğretmenin cenaze töreni sırasında, duvarlara ve yollara slogan yazan devrimcilerle engel olmuş, bu engelleme üzerine; devrimciler ellerindeki boya ve kutuları polislerin üzerine atarak, direnmişlerdir. Bu olayla ilgili olarak da polis 91 devrimciyi yakalayıp gözaltına almıştır.

Devrimci öğretmenin cenazesi kalabalık sayıda törene katılan devrimciler tarafından yakınlarına teslim edilmiş, top-rağa verilmek üzere Giresun'a gönderilmiştir.

EMİ İŞÇİLERİNE

KARDEŞLER

Yıllardan beri çalıştığımız EMİ işyerinde patronumuz bizi sigortasız ve asgari ücretle çalıştırdı. Haklarımızı ancak birlik ve mücadele ile alacağımızı kavradıktan sonra patronun bu azgın sömürsüne karşı asgari de olsa bazı haklarımızı almak için Mart ayının başında TÜRK MADEN-İŞ Sendikasında örgütlendik.

Sendikamız TÜM MADEN-İŞ daha yetki almadan, işverenimiz önce bizi satın almaya çalıştı. Bizleri satın alamayınca Nisan ayı içinde önce 6 arkadaşımızın, ikinci gün 38 arkadaşımızın işine son verdi. İşveren yasal hakkımız olan Sendikal hakkımızı açık bir şekilde çiğnerken yine kendisi üstümüze jandarma sürmüştür. O bununla yetinmedi. Kız arkadaşlarımızı bizzat dahil olmak üzere 12 arkadaşımızı karakollarda ve mahkemelerde süründürmüş

devamı 6. sayfada

mücadele

23.9.1978. SEYYAR SATICILAR POLİS VE ZABITA EKİPLERİ İLE KİYASIYA ÇATIŞTI

Topkapı'da satış yapan seyyar satıcılara polis ve zabita ekipleri, her zaman ki yerlerinde satış yapmalarını engellemek amacıyla saldırmış, başka yere gitmeleri için zorlamıştır.

Yerlerinden ayrılmak istemeyen seyyar satıcılar, ellerine geçirdikleri taş ve sopalarla polis ve zabita ekiplerine karşı yiğitçe direnerek mücadele etmişlerdir.

polisin saldırısına karşı direnen seyyar satıcılar

15.9.1978-ANKARA : YASAĞI MENSUCAT İŞÇİLERİ TÜRK-İŞ'İ İŞGAL ETTİ.

Patronun fabrikayı kapatması üzerine, 105 gündür işsiz ve sefaletle terk edilen 105 Yasağı Mensucat işçisi, İstanbul'dan Ankara'ya gelerek TÜRK-İŞ' binasını işgal etmiştir. İşçiler, patronun, hükümetin ve TÜRK-İŞ'in kendilerine karşı ilgisiz tutumunu protesto etmişlerdir.

TÜRK-İŞ'in, bağlı bulundukları Teksif sendikasının ve hükümetin kendi sorunlarıyla ilgilenmediğini belirten işçiler, sendikadan çalıştıklarını sırada işçilerden 15 milyon lira civarında aidat aldığını, ancak bugün işsiz kaldıkları halde hiç bir yardım yapmadığını ve 105 gündür 565 işçinin 3 bin nüfusuyla birlikte açlık ve sefalet içinde bulunduklarını söylemişlerdir. İşçiler sözlerine devamla; sonuna kadar mücadele edeceklerini, kaderleriyle başbaşa bırakılmalarına göz yummayacaklarını bildirmişlerdir.

işçiler direnişte

19.9.1978-BURSA : 1700 İŞÇİ DİRENİŞTE

Bursa'daki Renault fabrikasında çalışan bir işçinin işten atılmasını protesto eden işçiler, direnişe başlamışlardır.

18.9.1978-İSTANBUL : DÖKERELDE DİRENİŞ

Hasköy'de kurulu Dökerel Tersanesinde patron bir işçiyi döverek işten atmıştır.

Arkadaşlarının patron tarafından dövülerek işten atılması üzerine işçiler bu olayı protesto ederek, direnişe geçmişlerdir.

Dökerel işçileri, yıllardan beri sendikası olduklarını, patronun kendilerini ezdiğini ve hiç bir sosyal hakları olmadıklarını bildirmişlerdir.

Haklı talepleri uğruna 18 Eylül sabahından itibaren direnişe geçen işçilerin üzerine, patron polis getirterek saldırmış ve işçileri fabrikadan dışarı atmıştır.

Patron daha sonra başlı adamlarını getirterek çalıştırma başlamıştır.

İşçilerin direnişi devam etmektedir.

SOSYAL FAŞİSTLER TÖB-DER'İ BÖLDÜ!

TÖB-DER (Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği) 4. Olağan Genel Kurulu, 21-24 Ağustos 1978 tarihlerinde Ankara yapıldı. 600'ün üzerinde subeyi temsilen 700 delegenin katıldığı TÖB-DER, 4. Genel Kurulu, iki ayrı yönetimin seçilmesiyle, yani TÖB-DER'in ikiye bölünmesiyle sonuçlandı.

TÖB-DER 4. Genel Kurulu, esas olarak çeşitli sosyal faşist kliklerin TÖB-DER yönetimini ele geçirme mücadelesine sahne oldu.

TÖB-DER Genel Kurul öncesinde çeşitli gruplar biraraya gelerek ittifaklar oluşturdular. Bu ittifaklardan birisi, TÖB-DER Genel Merkezine hakim olan sosyal faşist grupların oluşturduğu ittifaktı. Bu ittifak içinde sosyal faşist TSİP yanlısı öğretmenlerin grubu "Demokratik Merkezîyetçiler", Kürt milliyetçisi sosyal faşist öğretmenlerin grubu "Özgürlük" ve sosyal faşistlerle birlikte hareket eden "Devrimci Demokratik Öğretmenler" grubu yer alıyordu. Diğer ittifakta ise sosyal faşist TKP yanlısı öğretmenlerin grubu "Birlik-Dayanışma", sosyal faşist TİP yanlısı öğretmenlerin grubu "Demokrasi için Birlik" ve CHP yanlısı öğretmenlerin grubu "Halkçı Eğitimciler" yer alıyordu. Her iki ittifakta önde birbirinden farklı değildi. Her iki sinin de başını sosyal faşistler çekiyordu. TÖB-DER Genel Kurulu önce de "Devrimci Öğretmen" grubu, oluşturan ittifaklardan hiç birinde yer almadı. Bunların dışında Genel Kurula katılan devrimci ve yurtsever delegeler de vardı. Fakat bunların sayısı oldukça azdı ve Genel Kurul etkileyecek güçte değildi.

Genel Kurulun açılmasından sonra Divan Başkanlığı seçimlerine üç liste katıldı. "Devrimci Öğretmen" grubu, Divan Başkanlığı seçimlerine kendi listeleriyle katıldılar. Seçimi, 280 oyla "Birlik Dayanışma" grubunun başını çektiği ittifakın adayı Süleyman Üstün kazandı. "Demokratik Merkezîyetçilerin" başını çektiği ittifakın adayı 200; "Devrimci Öğretmen" grubunun adayı ise 181 oy aldı. 35 delege ise seçimlere katılmadı. Divan Başkanlığı seçimlerinden sonra

bir dizi sosyal faşist, TÖB-DER Genel Kurulunu, usaklığını yaptıkları sosyal emperyalizmin propaganda alanına haline getirdiler.

Genel Kurulun birinci gününde bazı delegeler, önerge vererek TÖB-DER den ihraç edilen öğretmenlerin durumlarının ele alınmasını ve inraç edilen öğretmenlerin dinlenilmesini istediler. Fakat Divan Başkanı, sosyal faşist Süleyman Üstün, bu

önergeyi geçiştirdi. Birinci günde zaman zaman Genel Kurulun havası elektiriklendi. Delegeler arasında zaman zaman kavga çıktı. Sosyal faşistlerin vurucu gücü İGD orada da hazırды.

Birinci gün Divan Başkanlığını "Birlik-Dayanışma" grubunun başını çektiği ittifaka kaptıran "Demokratik Merkezîyetçiler" ve "Devrimci Öğretmen"

grubu ortak hareket ettiler. Komisyon seçimlerinde ortak adaylar gösterdiler ve komisyon seçimlerini hepsini kazandılar. Böylece Genel Kurulda çoğunluk, Genel Merkezîyetçilerin ve "Devrimci Öğretmen"lerin oluşturduğu ittifakın eline geçti. Divan Başkanlığını elinde bulunduran ittifak ise azınlığa düştü.

Genel Kurulun üçüncü günü, 350 imzalı divana güvensizlik önergesi verildi. Önergede divanın düşürülmesi için gerekçe olarak "Divanın TÖB-DER'in saygınlığına gölge düşürüldüğü" gösteriliyordu. Daha sonra yapılan oylamada divan düşürüldü. Divanın düşürülmesinin 'yasal' olmadığına iddia eden, "Birlik-Dayanışma", "Demokrasi için Birlik" ve "Halkçı Eğitimciler" gruplarının delegeleri Genel Kurul salonunu terk ettiler. Daha sonra yeniden seçildi. Divan Başkanlığına Ali Başpınar getirildi. Salonda kalan delegeler, Genel Kurul çalışmalarını sürdürdüler. Bu arada TÖB-DER'den atılan öğretmenlerin durumu ele alındı ve ihraçların kaldırılması önerisi sosyal faşistlerin oylarıyla reddedildi.

Genel Kurul, TÖB-DER Başkanlığına sosyal faşist Gültekin Gazioglu'nun seçilmesiyle çalışmalarına son verdi.

Genel Kurul salonunu terk etmeyen gruplar, Genel Kurul çalışmalarını sürdürürken, düşürülen Divan Başkanı Süleyman Üstün, yeni divanın "yasal olmadığı" gerekçesiyle mahkemeye başvurdu. Ankara Asliye Hukuk Mahkemesi, Süleyman Üstün başkanlığındaki divanın yasal divan olduğu doğrultusunda karar aldı. Daha sonra bir açıklama yapan düşük divan başkanını Süleyman Üstün Genel Kurulun kendi başkanlığında sürdürüleceğini bildirdi. Süleyman Üstün başkanlığında yapılan Genel Kurul toplantısına sadece "Birlik Dayanışma" grubu delegeleri katıldı. Daha önce "Birlik-Dayanışma" grubu ile, ittifak oluşturan gruplar, Genel Kurul toplantısına "Birlik-Dayanışma" grubunun "tek başına hareket ettiği ve 'yeni bir Genel Kurulun toplanması' gerektiği, gerekçesi ile katılmadılar. Böylece çıkar temelinde oluşan ittifak, çıkarlar çatışmaya başlayınca dağılmak zorunda kaldı. "Birlik Dayanışma" grubu kendi delegelerinin katıldığı, Genel Kurul çalışmalarını, "Merkez Yürütme Kurulu" seçerek son verdi. Şimdi TÖB-DER, sosyal faşist kliklerin çabaları sonucu ikiye bölünmüş durumdadır. Her iki yönetim de kendisinin "yasal" yönetim olduğunu, diğerinin "sahte" olduğunu iddia etmektedir. Birbirlerinin kirli çamaşırlarını ortaya sermektedirler. Birbirlerini hırsızlıkla, sahte şube kurmakla, sahte delegelerle Genel Kurula katılmakla suçlamaktadırlar. İki yönetimin de birbirleri hakkında söyledikleri doğrudur. Her iki yönetimin de başını çekenler TÖB-DER'i sosyal emperyalizmin propaganda aracı olarak kullanmak istemektedir. TÖB-DER'i kendilerine maddi çıkar sağlama aracı olarak görmektedirler. Asıl mesele TÖB-DER'in imkanlarından kimin faydalanacağıdır. Her iki yönetimin de TÖB-DER'i devrimci, ilerici öğretmenlerin demokratik kitle teşkilatı haline getirme diye bir meseleleri yoktur. Bugün öğretmenlerin, onları halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi içinde birleştiren ekonomik ve demokratik haklarını savunan kitle örgütüne göre daha çok ihtiyaçları vardır. Bu ise, ancak ilerici devrimci öğretmenlerin, sosyal faşistlerin hakimiyetlerine son vermesiyle gerçekleşecektir.

S. VOLKAN

SOSYAL FAŞİSTLER

İŞÇİLERİN PARASINI PAYLAŞAMIYOR

Bilindiği gibi bundan bir süre önce, sosyal faşistler, yurtdışında Türkiyeli işçilerden DİSK adına bağış toplamışlardı.

Federasyonumuza gelen mektupta da görüldüğü gibi; bu bağış toplama işi DİSK'in kararı ve haberi olmadan yapılmıştır. Sosyal emperyalist hizmetinde olan bir takım örgüt ve kişiler, 'bağış' adı altında kendi çıkarları için açık soygunculuğa çıkmaktadır. Henüz yeterince DİSK'in sosyal emperyalist uşağı yüzünü tanıyamayan Türkiyeli işçilerin belli bir kesimi bin bir zorluklarla kazandığı paralar, sosyal emperyalizmin usaklarının cebine gitmektedir.

DİSK'in yurtdışında ki işçilerden bağış toplanmasına kendi kararı olmadığı ve sosyal faşistlerin bir bütün olarak ken-

di aralarında var olan sürtüşme sonucu karşı çıktığı açık bir gerçektir. Yoksa DİSK, soygunculuğa karşı olduğu için bağış toplanmasına karşı çıkmamaktadır. Eğer bunun aksi olsaydı, bugünkü durumda DİSK'in başına çöreklenmiş olan sosyal faşistler Türkiye işçi sınıfının sırtından milyarlar, villalara sahip olmazdı.

Sosyal faşistlerin yurtdışında DİSK adına bağış toplamaları ve aşağıda görülen mektup, sosyal faşistlerin işçi düşmanı, soyguncu karakterlerini ve kendi aralarında var olan sürtüşmeleri açık bir şekilde yansıtmaktadır.

Federasyonumuza gelen mektubu, Türkiyeli işçilerin, sosyal faşistlerin soyguncu, işçi düşmanı yüzünü daha iyi tanımları açısından yayınlıyoruz.

DİSK

KURULUŞ : 13 ŞUBAT 1967

TELEGRAM : DISKÖRK

TELEFON : 75 15 53

TARİH : 17.7.1978

SAYI : 978/138

TÜRKİYE DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU
CONFEDERATION OF PROGRESSIVE TRADE UNIONS OF TURKEY
CONFEDERATION DES SYNDICATS OUVRIERS PROGRESSISTES DE TURQUIE

ATİF

Föderation der Arbeiter aus der Türkei
Postfach 360171
1 Berlin 36

DİSK, bundan önce bazı kişi ve örgütlerce yurt dışında, DİSK'in hiçbir kararı olmadan DİSK adına bağış toplandığını öğrenmiş ve yurt dışında yayınlanan türkçe gazetelerde DİSK adına kimsenin para toplama yetkisi olmadığını işçilerimize duyurmuştu. Buna rağmen, DİSK ile hiçbir ilişkisi bulunmayan kişilerin bu bağış toplama işini sürdürdükleri anlaşılmaktadır.

Yurt dışında binbir güçlük ve fedakârlık içinde çalışan işçilerimizin DİSK'e olan inanç ve bağlılıklarını kişisel çıkarları için kullanan bu gibi kişi ve örgütlerin zararlı kampanyalarına önemle dikkatinizi çekerek, derneğimize üye olan işçilerimize gerçek durumu mümkün olan tüm yollardan duyurmanızı rica ederiz.

Dostça selamlarla,

Fatma İŞİKLAR
Genel Sekreter

ADRES : Merter Sitesi, Ahmet Kutsi Tecer Caddesi No.10 Kat 5

Bayrampaşa-İSTANBUL

IMPRESSUM: V.I.S.d.P E.YURDAKAN
1 Berlin 36, Postfach:360171

Banka hesap Nr.BERLINER DISCONTO BANK
Zweigstelle 56 Konto Nr. 250/4298
Bankleitzahl:10070000
Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171

HAMBURG'DA MHP MİLLETVEKİLİNİN KONFERANSI ENGELLENDİ

ATİF'e bağlı Hamburg Türkiyeli İşçiler Derneği, MHP milletvekili Turan Koçal'ın Hamburg'da vereceği konferansı yabancı ilericiler, anti-faşist ve devrimci kuruluşlarla eylem birliği yapar engellendi. Faşistlerin konferansı vereceği salonda aynı saatlerde, derneğimizin hazırladığı "Türkiye'de faşizm, MHP ve eylemleri" konulu bir seminer verildi.

Eylemin gelişmesi Hamburg'daki Türk Öçerçi adlı faşist derneğin dağıttığı bildirilerin derneğimize üyelerinin eline geçmesiyle oldu. Dağıtılan bildiride MHP milletvekili Turan Koçal'ın 10.9.78 saat 14 de bir konferans vereceği bildiriliyordu. Konferansı verileceği yer ise genellikle çeşitli milliyetlerden ilericiler, anti-faşist, devrimci öğrencilerin kaldığı bir öğrenci yurdunun salonu idi. Bildiri konferansın verileceği tarihten tam bir hafta önce elimize geçmişti. İlk olarak bu öğrenci yurdunun öğrenci temsilciliği ile temasa geçildi. Çeşitli milliyetlerin öğrencilerinden oluşan 'Öğrenci temsilciliği' bu konferansı engelleme ve yurt salonlarında faşist propagandaya yer vermemek için Türkiyeli İşçiler Derneği ile tutarlı bir şekilde çalışma yaptı. Yurdun salonunu kiraya veren bu işten sorumlu yönetici faşistlerin salonu kiralarken 'Türkler için eğlence' yapacaklarını bildirdiklerini açıkladı. Bunun üzerine 'Öğrenci temsilciliği', ATİF'li ve ATÖF'lü arkadaşlar, kendisine 'demokrat' diyen bu yöneticiye faşistlerle olan kira mukavelesini bozması gerektiğini, MHP'nin niteliğinin Almanya'da da Alman makamları tarafından çok iyi bilindiğini ve öğrenci yurdunda kalan öğrencilerin bu öğrenci yurdunda faşist propaganda yapılmasına göz yumamayacağını kesin olarak belirttiler. Yurt yöneticisinin salon kiralarken yanlış bilgi verildiğinden kontratı bozma hakkı olduğu hatırlatıldı. Yurt yöneticisi polise yabancı kuruluşlarla ilgili makamlara telefon ederek kanuni yollardan konferansı istemeyerekde olsa engelleme yolları aradı. Alman polisinin tavrı pek tabii ki olumsuz oldu. Devrimcileri her fırsatta sindirmeye, yıldırma çalışmaları Alman yetkilileri MHP konusunda tam anlamı ile ilgisiz kaldılar. Hamburg eyaletinde "Sosyal Demokratların" iktidarda olduğunu da bu arada belirtmek gerekir.

İşçi Derneğinin ve yurdun 'öğrenci temsilciliğinin' tutarlı ve kararlı direnişi karşısında, yurt yöneticisi kira mukavelesini iptal ettiğini, salona girmeye hakları olmadığını yazılı olarak faşistlere bildirdi.

Bu temaslara sürerken Türkiyeli İşçiler Derneği ve 'Yurt öğrenci temsilciliği', Alman, İran, Afganlı ve Türkiyeli ilericiler anti-faşist kuruluşlarla görüşüyor ve onları bu haklı eylemimize çağırıyordu. 'Öğrenci temsilciliği' faşistlerin konferansı vereceği salonu gene aynı gün için Türkiyeli İşçiler Derneği ve diğer anti-faşist kuruluşlarla yapılacak bir Anti-Faşist toplantı için ayarladı. 10.9.78 Pazartesi günü faşistlerin toplantısına karşı, ilk, enternasyonal bir dayanışma ruhu ile genel olarak çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının anti-faşist, anti-emperyalist mücadelesini destekleme anlamında, yapılacak toplantı için Alman devrimci örgütleri 'yurt öğrenci temsilciliği' ve derneğimiz almance, türkçe bildiriler dağıttılar. Toplantıdan bir gün önce cumartesi, şehrin alışveriş merkezinde derneğimiz ve Hamburg

Türkiyeli İşçiler Eğitim Derneği üyeleri Mücadele gazetesi satır, MHP'nin niteliği ve anti-faşist toplantıya çağırısı bildirisi dağıtırken İranlı, Afganlı, Alman devrimciler, Hamburg İlerici İşçiler Derneği üyesi arkadaşlar, faşistlerin her hangi bir saldırısına karşı arkadaşlarımızı desteklemek üzere orada bulunuyorlardı. Bir tarafta anti-faşist toplantının bildirisi dağıtılırken diğer tarafta ise faşistler kendi bildirilerini dağıtıyorlardı. Her iki bildirinin yer ve zamanı aynı idi. Faşistler saldırıya cesaret edemediler fakat çeşitli şekillerde arkadaşlarımızı provakaya getirmeye çalıştılar. Arkadaşlarımızın tutarlı tavırları onların heveslerini kursaklarında bıraktı.

Pazar günü anti-faşist toplantının yapılacağı saatten çok önce, anti-faşist arkadaşlar öğrenci yurdunda toplanmaya başladılar. Toplantı saat 11 de başlayacaktı. Derneğimiz Türkiye'de faşizm, MHP ve eylemleri, Türkiye'deki son gelişmeler konusunda almance ve türkçe seminerler, folklor, koro ve "Kanlı Pazar" filmi ile bu toplantıya katıldı.

Sabah 10 sıralarında polis salona gelerek toplantının sıhhatli geçmesi için emniyet tedbirleri almaları gerektiğini, bizleri korumak istediklerini söylediler. "Faşistlere karşı bizi korumaya gelen" Alman polisine yurt içinde yerleri olmadığını ancak öğrenci yurdunun dışında görev yapabilecekleri söylendi. Polisler salonu terk ederek, dışarıda görevlerine başladılar. Alman polisinin devrimcileri, anti-faşistleri nasıl "koruduğu" çeşitli olaylarda ortaya çıkmıştır. MHP'li faşistlerin Stuttgart'ta ve Berlin'de Mücadele gazetesi satan arkadaşlarımızı yakadıkları saldırılarda polis, saldırganları değil, saldırıya uğrayan ilericiler, yurtsever arkadaşlarımızı göz altına alması ve tutuklamıştır. Alman anti-faşistlerinin, Alman faşistlerine karşı yaptıkları protesto gösterilerinde, polis anti-faşist göstericilerin karşısında idi.

Polisin toplantıya gelmekteki asıl maksadı herhangi bir olay çıktığında fırsatı kullanarak, anti-faşist toplantıya katılanlara baskı yapmak ve aralarından birkaç tanesini alıp götürmekti.

Bir haftalık kısa bir çalışma sonucunda toplantıya katılanların sayısı 300 e yakındı. Toplantı devam ederken saat ikiye doğru faşistlerin yurdun önüne geldiği görüldü. Gelenler 8-10 kişilik bir gruptu. Diğerleri arabaların içinde bekliyorlardı. Faşistler kapının önünde bekliyorlar, polislerde faşistleri oradan uzaklaştıra caktıkları, herhangi bir olay çıkmasını hevesle bekliyorlardı. Toplantıya katılan arkadaşlar, faşizme, faşistlere olan minçlerini, kinlerini sloganlarla haykırdılar. Faşistler bir saat bekledikten sonra çekilip gittiler.

Bundan sonra toplantı devam etti. İşçi Derneğinin folkloru halk oyunları oynandı, halaylar çekildi, koro devrimci marşlar söylendi. Toplantı "Kanlı Pazar" filminin gösterilmesiyle sona erdi.

Çeşitli milliyetlerden, ilericilerin ve devrimcilerin faşizme olan kinleri nasıl kararlı bir mücadeleye dönüşüyor, bu eylemde gördük.

Bu eylemimiz enternasyonal dayanışma alanında ileriye atılmış bir adımdır derneğimiz için.

B. SEVGİ

VORARLBERG TİD KURULDU

İlericiler, yurtseverler, arkadaşlar !

Bugün nüfusu 45 milyon olan ülkemizde, halkımızın büyük çoğunluğunun topraksız, evsiz, işsiz, sigortasız yani hiçbir yaşam garantisi olmadan yaşadığı bir gerçektir. Öteden beri komprador patron ve toprak ağaları tarafından yurdumuzun bütün kaynakları emperyalistlere peşkeş çekilen ülkemiz yarı-sömürge, yarı-feodal bir yapıya sahiptir. Bu da halkımızın can damarlarına kadar sömürülmesi demektir. Bu sömürü, baskı altında yaşama halkı bizim uyanarak bu düzene karşı çıkmasıyla lamıştır. Bunu gören soygun düzeni, kendi çıkarlarının tehlikeye düşeceğinden korktukları için halkın gelişen mücadelelerini kırmak için çeşitli çarelere başvurmuş ve emperyalist ülkelerle pazarlık edip Türkiyeli işçileri, yani bizleri bir mal gibi onlara satmıştır. Zaten emperyalistlerin amacı bizim gibi geri kalmış ülkeleri sömürmek olduğu için bu pazarlığı gönüllü kabul etmiştir. Çünkü bizi buraya satanlar her türden emperyalistlerin Türkiye'deki usaklarıdır.

İşçi Arkadaşlar !

Uzun zamandan beri burada çalışan biz Türkiyeli işçiler, yabancılar olduğumuz bu ülkenin tekelci burjuvazisi ve onun devleti tarafından iliklerimize kadar sömürdük ve sömürülüyoruz. Biz Vorarlberg'deki Türkiyeli işçiler olarak zor şartlar altında çalışıp emeğimizin karşılığı alamadığımız zorluklarla karşılaşmaktayız. Hayvanların bile barınmayacağı yerlerde yaşıyoruz, en pahalı kirayı ödüyoruz. Turist arkadaşlarımız bin bir güllüklerle çalışıyor. Çalıştığı yerde köle gibi hor görülüyor. Tüm işçi arkadaşlar (bekar ve evli) oturdukları evler de daracık ve sağlığa elverişli olmayan bir odalı evlerdir; koğuşa benzer şekilde bir odada 5-6 kişi yatmak zorunda bırakılıyor. Bütün bunlara rağmen sesimizi hiç bir yere duyuramıyoruz. Boyun eğmek zorunda kalıyoruz. Bizlere daha sağlıklı ev veriliyor. Üstelik ev sahiplerinin de baskısı altındayız. Bizleri köle görerek 3. insan muamelesi yapmakta dırlar.

Bütün bu sorunların esas nedeni örgütlü olmamamızdır.

Bu zamana kadar Vorarlberg'de birkaç dernek faaliyeti olmuştur. Bunların geçmişine bakalım: 1922 yılında Rludenç de

bir dernek kurulmuş, bir müddet sonra bazı kişiler derneği tekelcilerine ve şahsi çıkarlarına alet ederek çalışmalarını yürütme ve amaçlarına ulaşma derneğinin gelişini ceplerine indirerek hiç bir iş yapmadan dağıtılmıştır. Hemen hemen aynı tavrilerde kurulan "İslam Kültür Derneği"ni politikaya alet ederek çıkar dalaşmasından başka birşey yapmamış; ötekiler gibi onlarda geliri ceplerine almışlardır. 1974 yılında "Feldkirch Türk İşçi Birliği" kurulmuş, bu dernek bazı yurtsever arkadaşların mücadelesiyle bir takım işler yapmışsa da daha sonra dernek bir iki kişinin çıkarları doğrultusunda kullanılmış, böylece onlar bir sürü mevki ve olanaklar kazanmışlardır. 1978 yılı Mayıs ayına kadar böyle gelinmiş, ilericiler ve yurtsever arkadaşların baskısıyla dernek genel kurula zorlanmıştır. Genel Kurul öncesi yurtsever Türkiyeli işçilerin ezici çoğunluğu karşısında yenileceğini anlayan yönetim kurulundaki bazı çeken halk düşmanı derneği dağıtmak zorunda kalmıştır. Çünkü dernek yönetimi Vorarlberg'deki Türkiyeli yurtsever işçi arkadaşların eline geçtiğinde onların geçmişte yapmış oldukları hataların, çevirdikleri dolapların, dernek maskesi altında elde edilen gelirlerin nereye gittiğinin hesabını soracağı kesindi. Halk düşmanı bu kişiler kurtuluşu kaçmakta bulmuştu. 1975 yılında Götzis'de yine bir dernek kurulmuş, bu da diğerleri gibi dini siyasete alet etmekten öte işçilerin sorunlarına eğilmemiştir.

Görüyoruz ki, yukarıda sözü edilen dernekler Türkiyeli işçilerin eğilmek dursun, onların daha da ezilmelerine yardımcı olmuşlardır. İşçi arkadaşlar bu suretle belli bir dönem dernek faaliyetlerinden soğutulmuşlardır.

Biz Vorarlberg'deki Türkiyeli yurtsever işçiler olarak Dornbirn'de VORARLBERG TÜRKİYE Lİ İŞÇİLER DERNEĞİNİ kurmuş bulunuyoruz.

Gayemiz derneğin çalışma alanı içinde yaşayan Türkiyeli işçileri bir araya getirerek Vorarlberg'de bulundukları zamanı arkadaşlık, kardeşlik, karşılıklı yardımlaşma ve dayanışma ruhu içinde değerlendirmesini sağlamaktır. Tekelci kapitalizm içinde bulunduğu bu nalımlı yükünü biz işçi sınıfına yüklüyor. İşsizlik palavralarıyla bizi daha çok sömürmeye yeltenmekte, yerli ve yabancı işçiler arasında daha derin uçurumlar açmakta ve bin bir dolaplar çevirmektedir.

devamı 6. sayfada

DARMSTADT

EMPERYALİST HAKSIZ SAVAŞLAR HAKKINDA

SEMINER

Darmstadt İşçi Derneği ve Ober-Ramstadt Gençlik Derneği ATİF'in hazırlamış olduğu çalışma programına uygun olarak çalışmaları sürdürmektedir.

10.9.78 Pazar günü Ober-Ramstadt Gençlik Derneğinde emperyalist savaşlar üzerine bir seminer hazırlandı. Bu seminer çevremizdeki ATİF ve ATÖF Dernekleri ve sempatizanları tarafından desteklenmiştir. Seminere şu dernekler katılmışlardır: Frankfurt İşçi ve Öğrenci Birliği, Rüsselheim ATİF Komitesi, Rüdeshcim İşçi Derneği ve Walldorf İşçi Derneği.

Seminer ile ilgili çağırısı bildirisi çıkarıldı ve en geniş kitleye ulaştırılmak için çaba gösterildi.

Seminer önce bir bir arkadaşın açılış konuşmasını yapmasıyla başladı, daha sonra seminer yazısı okundu. Tartışmalar bölümünde ATİF ve ATÖF'ün Emperyalist savaş hakkındaki görüşlerinin doğruluğu bir kez daha vurgulandı. Bugün dünyada işçilerin, köylülerin, ezilen halkın kurtuluşu karşısında emperyalizm, sosyal-emperyalizm genel olarak vardır. Kapitalizmin dengesiz gelişimi kanunu sonucu emperyalistler arasında ekonomik dengesizlik söz konusudur. ABD ve Rus sosyal-emperyalizmi ekonomik ve askeri olarak diğer emperyalistlerden nicel olarak ağırlıdır. Bu iki büyük bugün dünyada esas skımlı devrim olduğu bir dönemde hegemonya ve dünya dalaşmasında öne çıkmaktadırlar. Bu durum emperyalistlerin arasında nitelik farkı olduğu anlamını vermez. Bugün karşı devrim saflarında bir bütün olarak emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin olduğu, kurtuluşun ancak bunların yok olmasıyla gerçekleşeceği seminer yazısında belirtildi.

Seminerin tartışma bölümünde alternatif bir görüş olmadığından tartışmalar fazla olmadı.

İkinci dünya savaşı üzerine filim gösterildi.

Seminerde bazı olumlu ve olumsuz yönler vardı. Görülebilir olumsuzluklar şunlardı:

1. Toplantıya 100-150 civarında bir kitle katıldı. Fakat seminer yerinde bu kitle için elverişli değildi. Yer darlığı dolayısıyla ayakta kalındı.
2. Seminer yazısı çok kısa idi.
3. Tartışma pek olumlu değildi "nasıl olsa başka görüş yok, ne lüzum var" anlayışı vardı.

Seminer genel olarak olumlu idi. Bu hatalar göz önünde bulundurulmalı, bir daha ki sefere yapmamaya çalışılmalı.

konsolosluklarda... baş tarafı.1.sayfada başka dilde isim koyamayız. İnan, Deniz, Mahir vs. devrimci önderlerin isimlerini koymak bayağı ezinti duyduğumuz iştir. İş yerlerimizden izin alarak konsolosluğu geliriz, bir günlük yevmiyemizin pahasına i şimiz yapılmaz azar igitir döneriz. Ufak tefek işler için saatlerce sırada bekle -mek zorundayız. Çoğu kez konsolosluklarda görevli polisler tarafından aramaya tabi oluruz. İtilir, kakılırız. Kısacası konsolosluğa gitmek başlı başına derttir. Git tiğimize pişman oluruz. Konsoloslar bizle re tepeden bakmaktadırlar. Kendileri çok "BÜYÜK" beylerdir. Bizleri bir paçavra o-larak görürler. B.Alman patronlarına ve onların devletine karşı bizim haklarımızı hiç aramadıkları gibi, bizler kendi hakla-rımızı aradığımızda Alman patronları ile birlikte karşıımıza çıkarlar. Nürnberg' te Dinamit Nobel grevinde, grevin bastırılma-sı için Nürnberg konsolosluğu canla başla çalışmıştır. Grevin sonucunda tutuklanan 28 işçinin tutuklanmasında ve Türkiye' ye gönderilmesinde B.Alman devletiyle birlik-te hareket etmiştir. Konsolosluklar B.Al-manya'daki gerici yuvaları ve eylemleri desteklemekte ve hatta yönetmektedirler. Hamburg'da dernek kongresinde, Neşet Da-nış'ın öldürülmesinde, Stuttgart'ta faşistlerin devrimcilere yaptığı saldırıda önemli roller almışlardır. Essen'de bil-diri dağıtan yurtseverlere konsolosluk memurları bizzat saldırarak dövmüşlerdir. Bu tür örnekleri çoğaltmak mümkündür. Fa-kat konsolosluklarda mark neden resmi kur- üzerinden işlem görmemektedir? Bizim a- lın terimiz kanunsuz bir şekilde kimlerin cebini ve karnını şişirmektedir?

Okuyucularımıza Türkiye'de tespit edil-miş bir kaç yolsuzluğu hatırlatmak istiyö-rüz. Yahya Demirel'in meşhur "yeğen hikä-yesi", Necmettin Hoca'nın kardeşi Aygün Erbakan yolsuzluğu, şimdiki maliye bakanı Ziya Müezzinoğlu'nun kardeşi Hikmet Müez-zinoğlu'nun yaptığı yolsuzluk vs. Bu adı kişiler soygunu kanunsuz olarak yaptılar ve kanunsuz olarak soygun yapanlardan sa-dece tespit edilen bir kaç kişidirler. Ancak kanunsuz olarak yapılan bu soygun-ların ortaya çıkışıyla, geniş kamu oyu ithalat ve ihracat üzerine kanuni soygun-ların nasıl gerçekleştirildiğini öğrendi. Bizim alın terimiz bu beylere teşvik pri-mi olarak ödenmektedir. Bizim alın teri-miz bu ve benzeri soyguncuların cebini ve karnını şişirmektedir. İşte devlet bu Kom-prador patronların ve büyük toprak ağala-rının elinde bir araçtır. Konsolosluklar devletin bir kurumudur. Komprador patron-lar ve toprak ağaları bu devlet aracılığıyla biz işçilerin hakkını böyle yerler, sömü-rürler ve kendi karınlarını şişirirler; olurlar şiş göbek.

Biz konsolosluklarda uygulanan bu açık soygunu karşı çıkıyoruz. Bütün Türkiyeli işçileride karşı çıkmaya çağırıyoruz. Ta-leplerimiz şunlardır:

KONSOLOSLUKLARDA DA MARK RESMİ KUR.ÜZE-RİNDEN İŞLEM GÖRSÜN
KONSOLOSLUK MEMURLARI BİZE İYİ DAVRAN-SINLAR
LÜZUMSUZ BÜROKRASİ KALDIRILSIN O.ÇELİK

VORARLBERG TİD KURULDU
Baş tarafı 5. sayfada

Bu çeşitli sorunlar karşısında biz Vor-arlberg Türkiyeli yurtsever ilerici işçi lere düşen görev ne olmalıdır?

Biz Vorarlberg'deki Türkiyeli işçiler o-larak anti-faşist, anti-emperyalist(anti sosyal emperyalist) bir siyaset izlemek-te ve ülkemizin sömürü ve baskıdan kur-tuluşu için çalışmalıyız. Zira bizim so-runlarımız ancak bu şekilde son bulacak-tır. Çünkü buradaki problemlerimiz geçi-cidir, esas sorunlarımız yurdumuz Türki-ye'de yatmaktadır. Amacımız buradaki mü-cadelemizi memleketimizdeki halk demokra-sisi ve bağımsızlık mücadelesiyle birleş-tirmek olmalıdır.

Arkadaşlar, ileriler, Yurtseverler, Yukarda anlattığımız sorunlar bizim bir-lik ve dayanışmamız ile çözümlenecektir. Bu sorunların kaynağına inmek, derneğimi-zi geliştirmek, bütün Vorarlberg'deki Tür-kiyeli işçi kardeşlerimizin her türlü des-tek ve dayanışmasıyla mümkün olacaktır. Yapacağımız toplantıya herkes katılabi-lir, fikrini açıklayabilir; çünkü bir fi- kirden bin fikir doğar. Bireysel mücade-le her zaman yenilgiye uğrar, birlikten ise kuvvet doğar.

- YAŞASIN HER MİLLİYETTEN İŞÇİLERİN ÇE-LİKTEN BİRLİĞİ !
- KAHOOLSUN SÖMÜRÜ VE BASKI !
- YAŞASIN İŞÇİ-GENÇLİK DAYANIŞMASI !
- YAŞASIN VORARLBERG TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ !
- YAŞASIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELEMİZ !

Vorarlberg Türkiyeli İşçiler
Derneği

NİKARAGUA'DA FAŞİST SAMOZA İKTİDARININ SONU GÖRÜNDÜ!

40 yıldır Amerikan uşağı Samoza'nın faşist diktatörlüğüne karşı halkın mü-cadelesi son günlerde doruk noktası-na ulaştı. Nikaragua halkı hayatın her türlü alanında Samoza'ya karşı;genel grevler,silahlı mücadele yöntemleriyle faşist diktatörlüğe darbeler indiriyor, faşist diktatörlüğü sarsıyor.Nikaragua şu günlerde iç savaş günlerini yaşıyor.

Geçtiğimiz ay içinde Sandinista Ulu-sal Kurtuluş Cephesine mensup gerilla-lar Nikaragua milli sarayını bastılar. Saraydaki bir çok Milletvekilini ve ba-zı makamları rehin alarak zindanlardaki siyasi mahkumlarla değiştirmek istedi-ler.Gerillaların bu eylemi,halk yığınla-rının desteği ve gerillaların kararlı mücadelesi sonucu zafere ulaştı.Gerilla-lar 59 mahkumla birlikte Venezuela'ya gitmeyi başardılar.On binleri aşan halk kitlesi,gerillaları büyük bir coşkuyla uğurladılar.Halk "kahrolsun Samoza" "yaşasın Sandinistas" şiarlarıyla yollara döküldü.

Nikaragua'da silahlı mücadele

Gerillaların bu eylemini takiben ül-kede genel grev ilan edildi.Halk kırdı şehirde tüm kesimlerde kitleler halin-de genel greve katıldı.Halkın sınıfla-rın muhalefetteki kanadının temsilci-leri olan "işverenler sendikası" "Tica-ret Odları" genel greve katıldığını il-an ederek halkı Samoza rejimini devir-meye çağırıyor.

Amerikan uşağı faşist Samoza genel greve giden Nikaragua halkına ve geril-lalara karşı ülke çapında yoğun bir kat-liama girişirken diğer taraftan,ülkenin tehlikede olduğu propagandasını yaparak halkı ulusal muhafız ordusuna yardima çağırıyor.Tutuklanan,zindanlara tikılan işkence görenler yüzleri aştı.Büyük şe-hirlerde barikatlar kuruldu.Halk ve ge-rillalar faşist Samoza'nın "ulusal muha-fız ordusu"na karşı silaha sarıldı."Sandinista Ulusal Kurtuluş Cephesi"Nika-ragua'nın büyük bir kenti olan Matagalpa ve bir kaç bölgeyi ele geçirerek kurta-rılmış bölge ilan etti.Başkent olan Mana-gua'da ve diğer büyük şehirlerde ise ge-

rillalar ile Samoza'nın Ulusal Muhafız ordusu arasındaki silahlı çarpışmalar tüm şiddetle sürüyor.Çarpışmalarda halktan yüzlerce şehit ve yaralı var.

Nikaragua halkı 40 seneden beri Ame-rikan uşağı faşist diktatörlüğün zulmü altında inlemektedir.Samoza,1931'da A-merikan emperyalizminin desteğinde darbe yaparak iktidar oldu.Samoza aile-si kendilerinin dışında hiç bir kimseye yaşama tanımamaktadır.Amerikan emperya-lizmine göbekten bağımlı bu aile ülke ekonomisinin kilit noktalarını elinde tutmaktadır.Bu yüzden emperyalist talanda " en büyük payı almaktadır.

Ülkede hakim emperyalist güç Amerikan emperyalizmidir.ABD bir yandan Samoza yönetiminin insan haklarını çiğnediği, ve Samoza ile halk arasında arabuluculu-ğu teklif ederken diğer yandan sarsılan faşist diktatörlüğü ayakta tutabilmek için Samoza'ya 12 milyon kredi vererek, siyonist İsrail devletinden en modern silahları almasını sağlamaktadır.

Nikaragua başta ABD olmak üzere emperyalistlerin bir talan pazarı olduğu gibi aynı zamanda coğrafi konumu itibarı ile askeri stratejik önemi olan bir ülke durumundadır. Bu gün Amerikan emperyalizmi Nikaragua'yı Orta Amerika ülkelerini kontrol etmede bir üs olarak kullanmaktadır.

İşte bu yüzden faşist Samoza kligi emperyalist efendilerine uşaklık edip onun çıkarlarını koruyarak ondan pay alabilmek için halka ve devrimcilere kar-şı terör uygulamaktadır.

Samoza ailesi dışında tüm sınıf ve ta-bakalar faşist Samoza yönetiminden hoş-nut değil ve onun devrilmesi için kıya-sıya mücadele yürütmektedirler.Nikaragu-ada hakim sınıfların Samoza ailesi dışın-daki emperyalist uşağı muhalefetteki u-şağı muhalefetteki kanat da Samoza yön-e-timinin devrilmesini istemektedir.Halkın sınıfların muhalefetteki kanadı şu yaşı-dığımız günlerde halkın faşist diktatör-lüğe karşı son noktaya ulaşan kininden yararlanmayı kendisi için biçilmiş kaftan gözüyle bakmaktadır.Son genel greve katılmaları ve halkı Samoza'ya devirme-ye çağıruları bu yüzdendir.Halkın sınıf-ların muhalefetteki kanadının amacı açıktır.Halkın faşist diktatörlüğe kar-şı kinini kendilerine kanaliz ederek iktidar olmaları için kaldıraç olarak kullanmak.

Onların mücadelesi,yıpranmış faşist Samoza yerine çeşitli demagoji ve de-mokrasî maskesi altında emperyalizmin çıkarlarını savunan ona göbekten bağı-m- lı iktidar mücadelesidir.

Nikaragua,halkının tek kurtuluşu;em-peryalizme,komprador kapitalizmine ve feodalizme karşı demokratik halk devri-mi ile olacaktır.Nikaragua halkının kurtuluşu kendi elindedir.

Nikaragua halkı faşist diktatörlüğü yıkarak er geç zafere ulaşacaktır.

- YAŞASIN NİKARAGUA HALKININ HALK DE-MOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ

S.HAKAN

EMİ İŞÇİLERİNE
baş tarafı 3.sayfada

tür. Bu oyunlarla patronumuz gerçek yüzü nü bir kez daha göstermiştir. Fakat biz EMİ işçileri bu oyunlar ve baskılar kar-şısında yılmadık. 131 gündür kararlı bir şekilde mücadelemizi sendikamız TÜM MA-DEN-İŞ öncülüğünde devam ettiriyoruz. Bu durum karşısında değil 131 gün 131 ay geçse de mücadelemiz devam edecektir.

KARDEŞLER

Patronun üstümüzde oynadığı tüm oyun-lar karşısında bizlerin ve sendikamızın kararlı mücadelesi sonunda TÜM MADEN-İŞ işyerimizde grev kararının alınmasından sonra bunun yasallaşması için 6 işgünü i-çinde işyerinde GREVOylaması olabilir.İş-teğimiz hakları almak için bu oylamada , mutlak çoğunluğu almaktır. Bu oylamada çoğunluğu alamadığımız takdirde patronun üstümüzdeki baskı ve sömürsü aynı şekil-de devam edecektir. Şu anda oylamanın yaklaşmasıyla patron bizlere daha yumu-şak ve bazı haklar vereceği gibi görün-meye çalışabilir. Patronun gerçek yüzünü görmek için geçmişe bakmak yeterlidir.Bu güne kadar bize vermiş olduğu bir sürü vaatlerden hiç birini bugüne kadar hiç birini yerine getirmemiş; bundan sonrada yerine getirmeyecektir. Onun sahte vaat-lerine kanmayalım. Şimdi ise yine mücadelemizi engellemek için içimizden bazı iş-cileri satın almaya uğraşmakta ve çeşit-li vaatler dolu parlak laflarını sürdür-

mektedir. Bu oyunlara gelmiyelim, oylama da patronun sahte yüzünü açığa çıkaralım.

KARDEŞLER

GREV, işçilerin haklarını almak için; işçilerin silahıdır. Bu silahı patrona karşı nasıl kullanacağımızı iyi bilelim. Grev oylaması gizli, oy açık sayıkla ya-pılacağından patron kime oy verdiğimizi bilmeyecektir. Bunun için patron bizi iş ten atar diye korkumuz olmamalıdır.

BU MÜCADELEMİZLE:

-Yeni haklarımızı almak için GREVE e-vet diyelim.

-Sendikal hakkımız ve sendikal mücadelemizi sürdürmek için GREVE evet diyelim. -131 gündür dışarıda mücadele yürüten arkadaşlarımızı düşünerek GREVE evet di-yelim.

-Şanlı mücadelemizin başarısı için GRE-VE evet diyelim.

-Patrona karşı olan tüm mücadelemizin başarısı için GREVE evet diyelim.

Kısacası verdiğimiz mücadele ile pila-vı pisirip önümüze koymuşuz, bunu kaşık-la yemesini bilelim. Kimse bu pilavı a-lıp ağzımıza koymayacaktır. Kendi hakkı-mızı ancak mücadelemizle alabileceğimizi bilmeliyiz. Bu mücadelemizin başarısıda, birliğimizden geçer. Birliğimizi bozma -dıkça zafer mutlaka bizim olacaktır.

- GREVE EVET !

- İŞÇİLER BİRLEŞİN !

- YAŞASIN ŞANLI EMİ MÜCADELEMİZ !

- YAŞASIN SENDİKAMIZ TÜM MADEN-İŞ !

TÜM MADEN-İŞ
Y.K adına

Mao önderliğinde kızıl ordu, Japon birliklerine karşı mücadele ederken, Haziran 1932'de Kuomintang orduları kızıl siyasi iktidar bölgesine karşı yok etme seferini başlatırlar.

Ağustos 1932'de yapılan parti konferansında, Mao Zedung parti içinde güç kaybeder. 1933'ün başında, parti merkezinin yeni görevlileri kızıl siyasi iktidar bölgesine girerler. 1933 Ekiminde Kuomintang ordusu 5.yok etme seferine başlar.

Kuomintang ordusu, kızıl ordudan gerek sayıca gerek silahça çok üstün bir güce sahiptir. Kızıl siyasi iktidar bölgesi iyice daralır. Kızıl ordunun etrafı Kuomintang orduları tarafından kuşatılır.

1934'te kuşatmadan kurtulma hazırlıkları yapılır. Ekim'de kuşatma güneybatı yönünde yarılr. Tarihe "Uzun yürüyüş" olarak geçecek yürüyüş başlar.

1935 Ocak ayında, uzun yürüyüş içinde Deunyi'de toplanan parti konferansında Mao Zedung ÇKP Merkez Komitesi Siyasi Başkanlığına seçilir. Uzun yürüyüş iki buçuk yıl sürer. Bu uzun yürüyüş sırasında kızıl ordu ve ÇKP geçtiği her yerde büyük bir ajitasyon, propaganda ve örgütlenme çalışması yürütür. Uzun yürüyüşe başlayan 100.000 kişiden 90.000'i uzun yürüyüş sırasında hayatını kaybetmesine rağmen, komünistler uzun yürüyüşte kitlelerle kaynaşarak eskisinden çok daha güçlü olarak çıkarlar.

Komünistlerin doğru siyaseti sonucu, Kuomintang da kendi arasında parçalanır. Japon emperyalizmine karşı savaşmak isteyen sol Kuomintang'cılar, Çan Kay Şek'i 1937 Haziranında tutuklarlar. Çan Kay Şek bu durumda Japon emperyalizmine karşı, komünistlerin ittifak teklifini kabul etmek zorunda kalır. 1937'de komünistler, ikinci defa Kuomintang'la bir cephe oluşturlar. Ama bu kez, Komünistler güçlü bir kızıl orduya, güçlü bir partiye, kızıl siyasi iktidar alanlarına sahiptirler. Ve cephe içinde kendi ideolojik, siyasi-örgütsel bağımsızlıklarını koruyacak durumdadırlar.

1938 Mart-Mayıs ayları arasında, Mao ünlü "Uzun süreli savaş üzerine" ve "Japon emperyalizmine karşı mücadelenin stratejik sorunları üzerine" adlı yazılarını kaleme alır.

1939 Nisanında, kızıl ordu birlikleri ile, Çan Kay Şek'in milliyetçi birlikleri arasında çatışmalar ortaya çıkar. Aynı yıl içinde Mao Zedung 4. ve son karısı olan Chiang Çing ile evlenir.

1940 Japon emperyalizminin Çin'de yıkılacağına ortaya çıktığı yıldır. Çin'de tüm siyasi güçler "Çin nereye gidiyor?" sorusuna cevap arama durumundadırlar. İşte bu durumda Mao Zedung "Yeni Demokrasi" adlı yazısını kaleme alır. Bu yazıda Mao Zedung, Çin'de milli burjuva iktidarının yolunun kapalı olduğu görüşünü savunur. Proletarya önderliğinde halk iktidarının ilkelerini ortaya koyar.

1941-1945 arasında, komünistler, hem Japon emperyalizmine, hem de Kuomintang'a karşı savaşmak zorunda kalırlar. Kuomintang savaş içinde ağırlığı, komünistlere karşı savaşa verir. Japon emperyalistleri de kızıl siyasi iktidar alanlarına saldırırlar. Fakat bu bölgelerde kızıl siyasi iktidarı yıkmayı başaramazlar. 1944 Haziranında Japonlar son stratejik saldırılarına başlarlar. Kuomintang-Komünist işbirliği yeniden kurulur.

1945'de ikinci dünya savaşının sonu ve Japon emperyalizminin yenilgisini kaçınılmaz olduğu ortaya çıkınca, Kuomintang ve ÇKP, Japon emperyalizminin ülkeden kovulmasından sonra, nasıl davranılacağı konusunda anlaşma yaparlar. 1946'da toplanan bir konferans bir anayasa hazırlar. Kuomintang bu anayasayı ve komünistlerle ortak yönetimi kabul etmez. İç savaş yeniden başlar. Amerikan emperyalizmi bütün gücü ile Çan Kay Şek'i destekler.

1948'de kızıl ordu stratejik saldırıya geçer. Kuomintang ordularına kesin darbe vurulur.

1949 1 Ekiminde ÇHC'nin kurulduğu Mao Zedung tarafından ilan edilir.

1949'dan 1976'ya, Mao Zedung'un ölümüne kadar geçen 27 yıllık kısa dönemde ÇHC büyük başarılar elde eder. Proletarya önderliğinde halk diktatörlüğü şartları altında ülke ilerlemeler gösterir. Mao Zedung önderliğindeki ÇKP, uluslararası alanda, Krusçof revizyonizmine karşı yürütülen mücadelenin en ön safında yer alır.

Mao Zedung, Sovyetler Birliğinin yozlaşmasını izleyerek, sosyalizm şartları altında sınıf mücadelesinin sürdürülmesi Marksist-Leninist tezini geliştirir. 1957 yılından sonra, parti içinde Mao Zedung'un etkisi yeniden azalmaya başlar. Parti yönetimine başını Liu Şao Çi ve Teng Hsiao Ping'in çektiği revizyonist klik hakim olur. Bunların amacı ülkenin ekonomisini geliştirmek adına, kapitalizmi geri getir-

mektir. Mao böyle bir durumda, merkezden uzaklaşarak "merkezi bombalayın" şiarı ile parti merkezine yerleşmiş olan burjuvazinin temsilcisi revizyonistlere karşı büyük "Proleter Kültür Devrimini" başlatır. 1966'da başlatılan Kültür Devrimi, bütün dünyada büyük bir etki yaptı. Kültür devrimi bütün dünyada devrimci hareketlerin yükselmesini etkiledi. Kültür devrimi sonunda Liu Şao Çi, Teng Hsiao Ping gibi revizyonistlerin başını çektiği burjuva çizgisi yıkıldı.

Mao Zedung Kültür Devriminden sonra da, devamlı olarak, sosyalist toplumda da sınıflar ve sınıf mücadelesi olduğunu; burjuvazi ve proletarya olduğunu ve bunlar arasında bir ölüm kalım mücadelesinin sosyalizm şartlarında da sürdüğünü vurguladı.

Mao Zedung'un bu öğretilerinin doğruluğu, Lin Biao olayında ve daha sonra Teng Hsiao Ping'in başını çektiği darbe hareketinde bir kere daha ortaya çıktı.

1971'de Lin Biao bir darbe hareketine girişti. Bu darbe hareketi önleildi. Ardından Kültür Devrimi sırasında iktidardan uzaklaştırılan Teng Hsiao Ping 1974 de yeniden partide yüksek görevlere getirildi. Mao Zedung, Teng Hsiao Ping ve onun tarafından temsil edilen çizgiye karşı ölümüne kadar mücadele etti. 1976 Nisanında, Pekin'de başını Teng Hsiao Ping'in çektiği karşı devrimci bir ayaklanma denemeleri oldu. Bu ayaklanma bastırıldı. Bu olay üzerine Mao "edung'un teklifi ile Teng Hsiao Ping tüm görevlerinden uzaklaştırıldı.

Teng Hsiao Ping'e ve onun başını çektiği çizgiye karşı mücadele Mao Zedung'un son insiyatifi oldu. Mao Zedung 1976 Temmuzundan sonra ağır hastalandı. Eylül'ün 9'un da öldü.

Mao Zedung, Teng Hsiao Ping'in başını çektiği sağ çizgiye karşı mücadelede, özellikle revizyonizme karşı mücadelenin ve proletarya diktatörlüğünün önemini vurguladı. Onun bu konudaki uyarısının önemi ve doğruluğu daha sonra ortaya çıktı. Mao Zedung'un ölümünden bir ay kadar sonra ÇKP içindeki revizyonistler giriştikleri bir darbe hareketi ile 4 siyasi büro üyesini tasfiye ettiler. Ardından karşı devrimci revizyonist Teng Hsiao Ping yine iş başına getirildi. Çinli revizyonistler, Mao Zedung'un ölümünden bir yıl sonra ÇKP XI. Parti Kongresinde temel taşını "3 dünya teorisi"nin teşkil ettiği karşı devrimci bir çizgiyi ÇKP'nin resmi çizgisi haline getirdiler.

Bugün ÇKP'nin başını çeken revizyonistler Mao Zedung adının ardına gizlenerek; Mao Zedung'un ML çizgisini saptırmaktadır.

Onlar; bugün, 1950 lerde emperyalizme teslim olan Tito revizyonistleri ile aynı saftadır.

Onlar, bugün, "ikinci dünya" adını taktileri batı avrupa'daki emperyalist güçlerle; Japon emperyalistleri ile aynı saftadırlar. Japon emperyalistleri ile yaptıkları son anlaşma bunun en açık örneğidir.

Onlar bugün "3 dünya" adını verdikleri emperyalizme bağımlı ülkelerdeki faşistlerle aynı saftadır. Hua Guo Feng'in, İran halkının mücadelesinin yükseldiği bir dönemde İran'a yaptığı ziyaret ve katil faşist İran Şahı'nın "anti emperyalis"liğine!! düzdüğü övgüler bunun en açık örneğidir.

Bugün Çin'li yöneticiler "Mao Zedung düşüncesini" savunma adına Marksizm-Leninizm; ve bizzat büyük bir Marksist-Leninist olan Mao Zedung'a ihanet içindeler. Onların Mao Zedung'un ölüm yıldönümünde döktükleri sahte göz yaşları, gerçekte sevinç gözyaşlarıdır.

Mao Zedung'un ölümü, yalnızca Çin proletaryası için değil bütün dünyada işçi sınıfı ve emperyalizme karşı mücadele eden halklar için büyük bir kayıptır. Mao Zedung, yalnızca, Çin devrimine önderlik eden; emperyalizme çok ağır bir darbe vuran bu devrimin başarıya ulaşmasında önemli bir rol oynayan bir devrimci değildir.

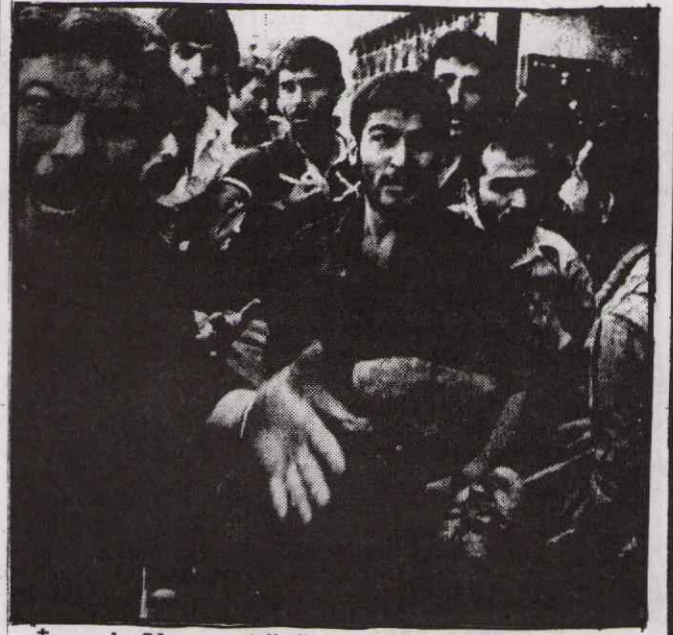
O, aynı zamanda devrimci teoriyi geliştiren, devrimci teoriye özellikle "halk savaşı" konusunda katkıda bulunan, büyük bir Marksist-Leninisttir.

ANISI HER ZAMAN DÜNYA HALKLARININ GÖNLÜNDE YAŞAYACAKTIR

- KAHROLSUN EMPERYALİZM-SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK !
- YAŞASININ DÜNYA HALKLARININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ !

İ. GÜNEŞ

İRAN'DA ŞAHIN TAHTI SALLANIYOR!

İran halkının büyük mücadelesi er-geç faşist şah rejimini yıkacaktır.

Bilindiği gibi son aylarda İranda halkın Şah rejimine karşı mücadelesi doruk noktasına ulaştı. Yüz binlerce kişi yasak olmasına rağmen "Kahrolsun Şah" sloganları ile İranın çeşitli şehirlerinde yürüyüşe geçti.

22/24 Temmuz tarihlerinde Meşhed Şehrinde yapılan gösterilerde 250 kişi hayatını kaybetti. Meşhed şehrindeki kitle katliamını kinamak için Tahran'da gösteriler yapıldı. Daha sonra İsfahan'da 100 bin kişi gösterilere katıldı. İsfahanda ilan edilen sıkıyönetim halk üzerinde var olan faşist baskıları yoğunlaştırdı. En son olarak 8.9.78 tarihinde yapılan bir gösteride 3 bin kişi kurşuna dizildi. Ocaktan beri öldürülenlerin sayısı böylece 7-8 bini aştı.

Hükümet "değişikliğinden" 14 gün sonra İran halkı verdiği mücadele ile açık bir şekilde yeni hükümet "değişikliğinin" faşist Şah rejiminin bir komplosu, halkın gözünü boyamak için bir oyun olduğunu, kurtuluşlarının verdikleri mücadele ile olacağını anladığını ortaya koydu. Nitekim hükümet olmadan önce demokrasi havarisi kesilen yeni hükümet, şimdi İran halkına kan kusturup, işkence ve katliamlar düzenleyerek Şahı aratmamaktadır.

Dini liderlerden Ayatollah Şeriat Medarı, hükümetin görüşme önerisini reddedip, kutsal sayılan Kum kentinde verdiği bir demeçte "anayasanın uygulanmasını istedi.

7.9.78'de halk genel greve çağrıldı. Tahrandaki tüm pazarlar kapatıldı. Fabrikalarda üretim durduruldu. Tahrandaki 3 milyon kişi yürüyüşe geçti.

Yaleh meydanında 50 binin üzerinde göstericinin üzerine ateş açan faşist ordu 700-800 kişinin ölümüne sebep oldu. Yeni hükümet ülkenin birçok yerinde sıkıyönetim ilan etti.

Bu arada İsrailliler de faşist Şah rejimini destekleyip ordu ve silah yardımıyla bulundu. Batılı emperyalistler ise, İran'da faşist Şah'a karşı verilen haklı mücadeleyi haksız bir mücadele olarak gösterip, karalamaya çalıştı. Açıkta ki, emperyalizme ve tüm gericiliğe karşı olan bir hareket gericiler tarafından haksız olarak nitelendirilecektir.

Esas olarak onlar Şah'a karşı değil, Şah'ın daha ılımlı davranmasından yanadırlar. Bilindiği gibi, İran, yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkedir. Ve emperyalistlerin özellikle de ABD emperyalizminin usaklığını yapan Şah'a karşı olmaları emperyalistlerin çıkarları açısından olanak dışıdır.

İran halkının mücadelesi kendiliğinden gelişen örgütsüz bir mücadeledir. Bu mücadele hakim sınıflar tarafından bastırılmaya mahkumdur. Nitekim yer yer, İran halkının örgütsüz mücadelesi faşist ordu tarafından bastırılmıştır. Fakat İran halkının vereceği örgütlü mücadele er geç başarıya ulaşacak ve İran halkı halk demokrasisi ve bağımsızlığını ilan edecektir.

Bu arada İran halkının şanlı mücadelesini desteklemek amacıyla, Frankfurt, Bonn, Hamburg, Roma, ve Paris'te yürüyüş ve mitingler düzenlenmiş, yürüyüşe katılan devrimci yabancı teşkilat ve kişiler enternasyonal dayanışmanın en iyi örneklerinden birini vermiştir.

L. Faruk

MAO ZEDUNG ÖLÜMSÜZDÜR!

Bundan iki yıl önce, 9 Eylül 1976'da dünya işçi sınıfının büyük önderlerinden Mao Zedung ölmüştü.

Dünyanın her tarafında işçi sınıfı zamanımızın en büyük proleter devrimcilerinden biri olan Mao Zedung'un onun ölüm yıldönümünde saygı ile andılar. Mao Zedung'un anarken, bütün hayatı boyunca yürüttüğü devrimci mücadeleyi ve Çin Devrimine olan büyük hizmetlerini dile getirdiler.

ATİF'e bağlı işçi dernekleri de Mao Zedung'u ölüm yıldönümünde andı. İşçi derneklerinde Mao Zedung'un devrimci mücadelesi ve Çin Devrimi üzerine konuşma yapıldı.

Aşağıda yapılan konuşmanın metnini yayınlıyoruz.

Değerli Arkadaşlar!

Bundan iki yıl önce, 9 Eylül 1976'da dünya işçi sınıfı büyük bir kayıp verdi. Zamanımızın en büyük proleter devrimcilerinden biri olan Mao Zedung, 9 Eylül 1976'da öldü. Onun ölümü bütün dünyada emperyalizme ve her türlü gericiye karşı olan tüm güçleri üzüntüye boğarken, bütün gerici ve karşı-devrimci güçleri de sevindirdi.

Mao Zedung bütün hayatı boyunca, Çin ve devrimine fedakârca hizmet etmiş bir devrimci idi.

0, 1917 sosyalist devriminden sonra, emperyalizme dünya çapında en ağır darbe-yi vuran Çin devrimine önderlik etmiş, sosyalizm şartları altında burjuvaziye ve bütün gerici sınıflara karşı yürütülen bir devrim hareketi olan Proleter Kültür Devriminin en önünde yürümüştü.

Mao Zedung "Halk Savaşı Teorisi" ile devrimin bilimi olan Marksizm-Leninizmi geliştirmiştir. 0, bu anlamda zamanımızın en büyük Marksist-Leninistlerinden biridir. Mao Zedung'un hayatı, Çin devrimi ile iç içe geçmiştir. 0'nun hayatına kısaca bir göz atmak, Çin devrimini kısaca gözden geçirmek anlamına gelir.

Mao Zedung, 1893'tün Aralık ayında, orta halli bir ailenin çocuğu olarak doğmuştur.

Mao Zedung'un doğduğu sırada, Çin toplumu, sömürge, yarı-sömürge, yarı-feodal bir yapıya sahipti. Ülkenin belli bölgeleri emperyalistlerin (Alman, İngiliz, Fransız, Japon, Amerikan emperyalistlerin) doğrudan kontrolü altındadır.

Bazı bölgelerde ise, emperyalizm kendine bağımlı sınıflar aracılığı ile, savaş ağaları ve kompradorlar aracılığı ile hakimiyetini sürdürmektedir. Ülkede feodal üretim tarzı yaygındır. Geniş çapta feodal parçalanma varlığını sürdürmektedir. Siyasi olarak ülke hükümdarlıkla yönetilmektedir. Ancak merkezi otorite tüm ülkede hakim değildir.

Mao Zedung 5 yaşında, eve gelen bir öğretmen aracılığı ile, daha sonra köy okulunda okuma yazma öğrenmeye başlar.

1906'da 13 yaşında Mao Zedung babasının topraklarında çalışmaya başladı. 1907'de 14 yaşında, ailesi tarafından bir komşu kızıyla evlendirilir. Bu tip evlilikler yarı-feodal Çin'de olağandır. 1910'da Mao Zedung Siang-Siang bölgesinde ilk defa resmi bir okula girer. Bu sıralar Çin'de burjuva demokratik devriminin yükseldiği yıllardır. Devrim siyasi alanda hanedanlık taraftarları ile, Cumhuriyet taraftarları arasında olmaktadır.

1911'de Mao Zedung, Cang Şa'da yüksek okula girer. Devrim hareketine aktif olarak katılır. Devrim hareketi, Cumhuriyetin kurulması ile sonuçlanır. Çin'in yarı-sömürge; yarı-feodal yapısında bir değişiklik olmaz.

1913'de Mao Zedung öğretmen okuluna girer. Batılı yazarları incelemeye başlar. 1915'de öğrenci birliği sekreterliğine seçilir. 1917'de okul içindeki öğrenci birliği başkanlığına seçilir.

1918'de Mao Zedung öğretmen okulunu başarıyla bitirir. Bazı arkadaşlarıyla birlikte "Yeni Halk Eğitim Birliği" adlı derneği kurar. Burada işçilere okuma yazma dersleri verir.

1918 Eylülünde Mao Pekin'e geçer. Burada bir kütüphanede memur olarak çalışmaya

başlar. 0 dönemin radikal aydınları ile temaslar kurar. 1919'da Mao Zedung Cang Şa'da ilkökul öğretmenliği yapar. 1919 Temmuzunda "Hunan Eleştiri Dergileri" adlı bir dergi çıkarmaya başlar; dergi vilayet valisi tarafından yasaklanır. Mao "Sorunların tartışılması için bir grup" örgütler. Bunlar, Mao'nun ilk örgütlenme çalışmalarıdır.

1919 sonunda Mao Zedung yeniden Pekine geçer. Bu kez Pekin'e geçişi doğrudan doğruya siyasi örgütlenme amacı ile olur.

1920 başları Mao Zedung'un Marksizm-Leninizmi kendine temel almaya başladığı dönemdir.

1919 yılı, Çin'de anti-emperyalist hareketin, özellikle öğrenci hareketinin büyük boyutlar kazandığı yıldır. Yönlendirici bir teorinin ve bu teoriyle silahlanmış öncü örgütün yokluğu, kendini bütün şiddetiyle hissettirmektedir. İşte, Mao Zedung'u ve onun gibi pek çok devrimciyi Marksizmle temasa getiren bu eksiktir. 1917 Ekim devrimi, Çin'deki devrimcilere kurtuluş yolunu göstermede çok önemli bir rol oynamıştır. Ekim devriminin başarısı yalnızca genel anlamda propaganda açısından değil, somut olarak da, Çin devrimcilerinin Marksizmle temasa gelmelerinde çok önemli bir rol oynamıştır. Komintern'in görevlendirdiği kişiler, Çin'de devrimcilerle temasa geçerek, onlara her konuda yardımcı olmuşlardır. Komintern görevlisi N. Voytinski Çin Komünist partisinin kurulmasında çok önemli bir rol oynamıştır.

Mao Zedung 1920'de Pekin'de Komintern görevlisi ve bir dizi Çin Marksisti ile görüşmelerde bulunur. Temmuzda Cang Şa'ya geri döner, ve burada Marksist bir grup örgütler. Aynı yılın Kasımında Mao Zedung Cang Şa'da, Şangay'da kurulmuş olan "Sosyalist Gençlik Birliği"ni bir subesini örgütler. Bu örgütler, ÇKP'nin kuruluş Kongresine delege gönderen örgütlerdir.

1921 Haziranında ÇKP 1. Kongresi toplanır. Kongreye 50 üyeyi temsil eden 12 delege katılır. Mao Zedung delegelerden biridir. 1921 Ekiminde Mao'ya ÇKP Hunan sekreterliği görevi verilir. Mao Zedung özellikle işçiler ve köylüler arasında parti çalışmasına ağırlık verir. ÇKP'nin madenlerdeki ilk hücrelerini örgütler. 1922'de Mao Zedung Hunan'da An Yüan madenlerinde bir grevin örgütlenmesine önderlik eder.

Aynı yılın Ekiminde Hunan Sendikalar Birliğinin başkanlığına seçilir. 1923 Nisanında hakim sınıflar Mao için tutuklama emri çıkarır. Mao Şangay'a geçer. Ve burada parti merkezinde çalışmaya başlar. 1923 Temmuzunda, Kuomintang'la işbirliği meselesini çözmekle görevlendirilir. Bu dönem, emperyalizme, özellikle Japon emperyalizmine usaklık eden toprak ağaları ile, Japon emperyalizmine karşı olan güçlerin arasındaki savaş dönemidir. 1927'ye kadar süren bu dönemde, ÇKP Kuomintang'la sıkı bir işbirliğine girer. Mao Zedung Kuomintangla işbirliğinde, devamlı olarak partinin ideolojik siyasi ve örgütsel bağımsızlığının korunmasını; Kuomintang içinde ÇKP'ye bağlı kızıl ordu birliklerinin kurulmasını savunur. Parti içinde sağcılar, bu görüşleri reddeder. Ne pahasına olursa olsun birlik düşüncesini savunurlar.

1924 Ocağında Mao Zedung Kuomintang 1. Kongresinde Merkez Yürütme Kurulu yedek üyeliğine seçilir.

1925 Ocağında yapılan ÇKP Kongresinde Mao Zedung Merkez Komitesi üyeliğine seçilmez. Hunan'da parti sekreterliği görevine devam eder. Bütün Çin'de bu dönem köylü ayaklanmalarının yükseldiği bir dönemdir. Mao Çin devrimi için köylü ayaklanmalarının önemini kavramaya ve vurgulamaya başlar. 1926'da ÇKP, köylü meselesi ile ilgilenme görevini Mao Zedung'a verir. Bu görev verme şekli, baştan savma şeklindeki görev veriliştir. Mao Zedung, 1927 Ocağında "Hunandaki Köylü Ayaklanmaları üzerine Rapor"unu Merkez Komitesine sunar.

Mao Zedung konuşma yaparken.

Mao Zedung bu raporda, Çin devrimi için köylü hareketlerinin hayatı bir önem taşıdığı gerçeğini ortaya koyar.

Mayıs ayında Mao, bütün Çin Köylü Birliği başkanlığına seçilir. Mayıs ayı Kuomintang'la işbirliğinin de son bulduğu aydır. Çan Kay Şek önderliğindeki Kuomintang birlikleri, komünistlere karşı gelen bir saldırıya geçerler. Bu saldırıda ÇKP ağır bir yenilgiye uğrar. Çünkü böyle bir saldırıya karşı hazırlıklı değildir. Parti içinde hakim olan sağ çizgi, cephe içinde partinin bağımsızlığını ortadan kaldırmıştır. 10 yıllık iç savaş dönemi başlar. Partide sağ çizginin yerine kısa bir dönem sol çizgi hakim olur. Merkez her yerde derhal ayaklanma direktifi verir. Mao Zedung Hunan'da "Sonbahar Hasatı Ayaklanması" adı verilen ayaklanmayı yönlendirir. Ayaklanma bastırılır. Mao, çevresindekilerle birlikte Çingang dağlarına çekilir. Ekim ayında, Mao Zedung ÇKP yönetim kademelerinden uzaklaştırılır.

1928 Nisanında, Çu Teh 10.000 kişilik bir güçle, Mao Zedung'un güçlerine katılır. 4. ordu kurulur. Çingang bölgesi Çin'de komünistlerin kendi iktidarlarını kurdukları ilk "Kızıl Siyasi İktidar Bölgesi" olur.

1929'da Kızıl Siyasi İktidar Bölgesi güney Kiangsiye ve Batı Fukiene kadar yayılır.

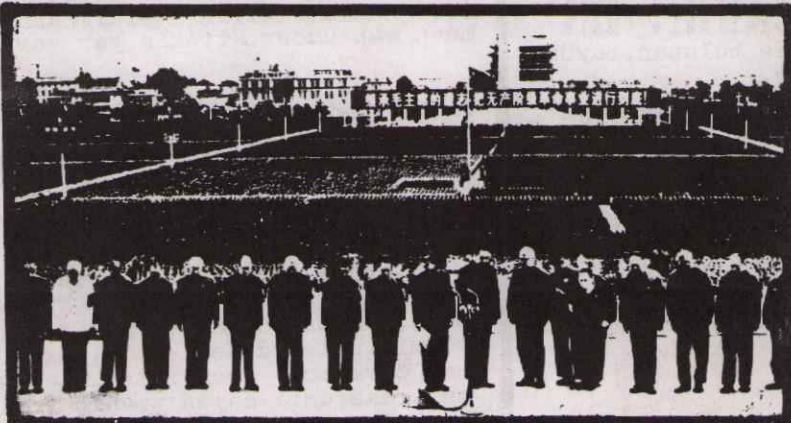
1930 Haziran-Ağustos ayları arasında Kızıl Ordu Birlikleri Cang Şa'daki ayaklanmaları desteklemek için, Kızıl Siyasi İktidar Bölgesinin dışına çıkarlar. Cang Şa'da kanlı çarpışmalar olur. Kızıl Ordu önemli kayıplar verir. Geri çekilir. Mao'nun 2. karısı Yang Kai Hui çarpışmalarda beyaz ordu birliklerinin eline geçer. Öldürülür.

1930 yılında Çan Kay Şek'in başını çektiği beyaz ordu birlikleri, kızıl siyasi iktidar bölgesine karşı "yok etme seferlerine" başlar. 1930 Aralıkındaki birinci yok etme seferinde, kızıl ordu birlikleri, beyaz orduya ağır kayıplar verir.

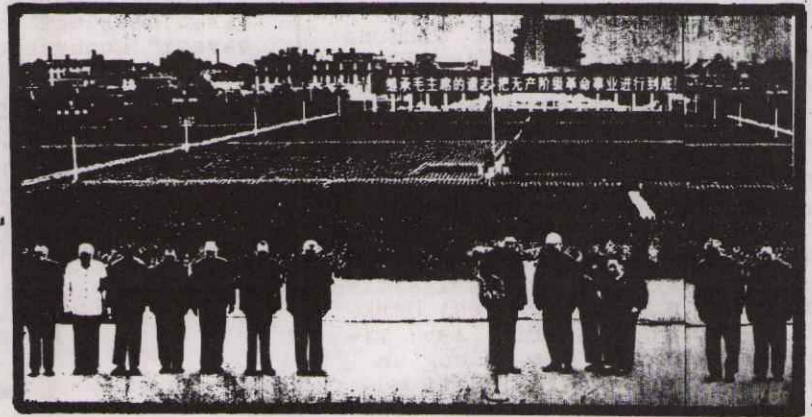
1931 Şubatında 2. yok etme seferi de, beyaz ordunun yenilgisi ve geri çekilmesi ile son bulur. Nisan 1931'de beyaz ordu (Kuomintang ordusu) 3. yok etme savaşına başlar. Bu sefer Ekim'de Japonya'nın Mançurya'ya girmesi üzerine son bulur. Aralık 1931'de, kızıl siyasi iktidar bölgesinde "Milli Sovyet Hükümeti" kurulur. Sovyet hükümeti başkanlığına Mao Zedung seçilir.

1932 Nisanında, Çin Milli Sovyet Hükümeti Japonya'ya resmen savaş açtığını ilan eder.

devamı 7. sayfa

Burada görülen ilk resim, aslında tek bir resimdir. Ve Mao Zedung'un ölüm merasiminde çekilmiştir. Sağdaki

"dörtler çetesi" adı verilen 4 siyasi büro üyesinin tasfiye edilmesinden önce yayınlandı. Sağdaki ise tasfiye edildikten sonra yayınlandı.